

ikke i visse Henseender kunde overgives nogle Forandringer. Saaledes som dette Endringsforslag stiller Amtsraadene, frygter jeg stærkt for, at man vil handle uretfærdigt mod dem, saafremt man lader det blive til Lov; thi man vil lægge Mærke til, at Amtsraadene vel skulle overtage Overformynderibestyrelsen, men man har indseet, at de ikke kunne gjøre det, saaledes som ellers Overformynderiautoriteter gjøre det, og derfor skulle de vælge en Forretningsfører. Denne Forretningsfører er den, der skal bestyre de daglige Forretninger, og dernæst skal han, i Forbindelse med to dertil udvalgte Mænd, tage under Overvejelse, hvorledes der skal forholdes med Forvaltningen, Miblernes Udsættelse osv. Men derved sættes Amtsraadet i en saadan Stilling, at, hvorledes man end ellers maatte betragte denne Idee om at lade Amtsraadet overtage Bestyrelsen af Overformynderierne, maa man erkjende, at man skylder Amtsraadene ikke at tage slige Bestemmelser, uden at de have havt Veilighed til at høre sig om, hvorvidt dette Lovforslags Indhold for deres Vedkommende er saaledes, at de kunne være nogenlunde tilfredse. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig at være meget betænkeligt, saaledes at lade en Forretningsfører blive bestiftet af Amtsraadet; thi hvad Andet vil det sige, end at han i væsentlige Punkter bliver den egentlige Overformynder og kommer til at udføre Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Endnu skal jeg tillade mig den Bemærkning — skjøndt jeg ikke skal inplade mig videre paa dette Punkt —, at det ikke forekommer mig at være heldigt med Hensyn til de Tale, hvorom der kan blive Spørgsmaal, forsaavidt Reservefonden ikke strækker til, da at trække paa Amtsrepartitionsfonden, selv om det, skeer med Tilskud fra Kjøbstæderne.

Justitsministeren: Jeg har allerede tidligere havt Veilighed til at sige, at Justitsministeriet maa have overveiende Betænkelse ved at gaae ind paa det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag. Dette maa i visse Maader — i det Mindste i historisk Henseende — betragtes som et Tilbagestridt, om det end i andre Henseender kan være af den modsatte Bestaandelse. I alt Fald turde det dog være

for tidligt at komme ind paa en saadan Ordning, og hvad der herved er af overveiende Betydning, er, at den Ordning, som allerede findes Sted i Kjøbenhavn, umulig kan ombyttes med den af Mindretallet foreslaaede. Med Hensyn til de øvrige Forslag maa jeg være dobbelt betænkelig ved at trætte det høitærede Thing med mine Bemærkninger, efter at Forslagene udførligt ere blevne drøftede af et høitæret Medlem (Casé), der staaer denne Sag saa nær. Jeg skal indskrænke mig til at bemærke med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, at det dog turde være meget misligt at paabyrde Amtsraadet en saadan Bestyrelse.

Dette Spørgsmaal har allerede — saaledes som den foregaaende ærede Tale ogsaa bemærkede — i 1857 været Gjenstand for Brevveksling, og der er næsten ingen Communaltbestyrelse, som ikke har modsat sig Udgifterne og Ansvarer. Den Betænkelse maa ogsaa nævnes, at der vil være en Mængde Kredse, hvor Udgifterne ved Administrationen forholdsvis vilde blive meget store, og hvor der saaledes ikke vilde blive Noget tilbage til Reservefonden. Jeg har liggende for mig en Riste over, hvorledes Indtægterne vilde stille sig. De vilde paa mange Steder reduceres til nogle faa 100 Rd., som let kunde sluges af Udgifterne, saa at der altsaa ikke vilde blive noget til Henlæggelse. — Med Hensyn til Specialiteterne ved Forslaget skal jeg fremhæve, at det let kan give Anledning til en Indførelse af en høiere Rente, en Betragtning, der heller ikke kan anbefale Sagen, og at Decisionens Henlæggelse til det forstærkede Amtsraad paa en Maade gjør dette til Dommer i sin egen Sag, da Forretningsføreren væsentligt maa repræsentere Amtsraadet. Dette vil let medføre, at denne vilde blive stillet udenfor den fornødne Control, især da Amtsraadene ere beregnede paa at samles meget sjældent. Og saa den Art Massebestyrelse, hvorom der er Tale i Forslaget, vil være til Hinder for Die-medet, at undgaae Capitalernes Opsigelse ved Dødsfald, Myndigheds Opnaaelse o. s. v. Men Hovedsagen for mig er, at de communale Autoriteter ikke billigtvis kunne bebyrdes med disse Forretninger, der tilmed kunne bidrage til at kvæle Interessen for at overtage de commu-